

Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Warszawa, dnia marca 2021 r.

D E C Y Z J A

Prezesa

Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Nr BPI – 1 /IZ/21

**w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu
zastosowania przepisów prawa**

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 poz. 163 t.j.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych stwierdza, że stanowisko A. z siedzibą w miejscowości B. przedstawione we wniosku z dnia 1 marca 2021 r. (data wpływu do Prezesa Agencji w dniu 3 marca 2021 r.) o udzielenie indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o zapasach – jest nieprawidłowe.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 1 marca 2021 r. (data wpływu do Prezesa Agencji w dniu 3 marca 2021 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach Spółka A. z siedzibą w miejscowości B., reprezentowana przez radcę prawnego zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji przepisów ustawy. W dniu 3 marca 2021 r. Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis zdarzenia przyszłego:

Głównym przedmiotem działalności Wnioskodawcy jest obrót paliwami ciekłymi, w tym obrót tymi paliwami z zagranicą - realizowane w oparciu o wydane na rzecz Spółki przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki koncesje: na obrót paliwami ciekłymi (OPC) oraz na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą (OPZ).

Wśród realizowanych oraz rozważanych do dalszej realizacji scenariuszy transakcyjnych Wnioskodawcy, znajduje się również niżej opisany wariant sprowadzenia do kraju gazu płynnego LPG w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego:

1) Gaz płynny LPG będzie przedmiotem przywozu do Polski ze Szwecji w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego (drogą morską);

2) Przemieszczenie będzie realizowane w procedurze zawieszenia poboru akcyzy (w ramach systemu EMCS) ze składu podatkowego w Szwecji do składu podatkowego w Polsce (Gdańsk);

3) Transakcja będzie realizowana na warunkach Incoterms CIF Gdańsk (w uproszczeniu - dostawca odpowiada za transport do składu w Gdańsku). Tym samym Wnioskodawca zakupi gaz płynny LPG na warunkach CIF Gdańsk, ale następnie odsprzeda go - również na warunkach CIF Gdańsk do innego krajowego podmiotu (dalej określanego jako: „Kontrahent Krajowy”). Tym samym z perspektywy uzgodnień kontraktowych, warunki Incoterms CIF oznaczają, że szwedzki dostawca gazu odpowiada za jego dostarczenie do Gdańska względem Wnioskodawcy - ale Wnioskodawca na tych samych zasadach odpowiada za transport względem Kontrahenta Krajowego.

4) Kontrahent Krajowy również posiada koncesję na obrót paliwami ciekłymi (OPC) oraz koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą (OPZ). Jest to podmiot polski, zarówno Wnioskodawca jak i Kontrahent Krajowy są zarejestrowane na VAT oraz na VAT UE w Polsce.

5) W ramach powyższej transakcji, gaz płynny LPG zostanie przemieszczony bezpośrednio ze składu podatkowego w Szwecji do składu podatkowego w Gdańsku, którego operatorem jest podmiot trzeci (dalej określanym jako: „Operator Składu Podatkowego”).

6) Sprzedaż przez Wnioskodawcę do Kontrahenta Krajowego (również posiadającego koncesję OPZ) na warunkach CIF Gdańsk oznacza, że w momencie wprowadzania gazu płynnego do składu podatkowego w Gdańsku, właścicielem paliwa będzie już Kontrahent Krajowy (a nie Wnioskodawca).

7) W dalszej kolejności (już po wprowadzeniu do składu podatkowego) gaz płynny LPG będzie przedmiotem dalszej sprzedaży oraz wprowadzenia na rynek krajowy - niemniej okoliczności te, zdaniem Wnioskodawcy, nie stanowią już przedmiotu zainteresowania przepisów ustawy o zapasach.

W powyższych okolicznościach Wnioskodawca jest zainteresowany uzyskaniem stanowiska Prezesa RARS dotyczącego wskazania podmiotu obowiązującego do zrealizowania obowiązków wynikających z ustawy o zapasach, tj. tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej.

Zgodnie z powyżej opisanym stanem faktycznym, Wnioskodawca zadaje pytanie, czy w świetle art. 2 ust. 1 pkt 19 w związku z pkt 14 oraz pkt 9 ustawy o zapasach, z tytułu transakcji realizowanych zgodnie z przedstawionym opisem - na Wnioskodawcy spoczywa status handlowca, a tym samym obowiązek realizacji obowiązków wynikających z ustawy o zapasach tj. tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ?

W odniesieniu do przedstawionego opisu zdarzenia przyszłego oraz zadanego pytania, Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w świetle art. 2 ust. 1 pkt 19 w związku z pkt 14 oraz pkt 9 ustawy o zapasach, z tytułu transakcji realizowanych zgodnie z przedstawionym opisem - status handlowca, a tym samym obowiązek realizacji obowiązków wynikających z ustawy o zapasach (tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej) nie spoczywa na Wnioskodawcy, ale na jej Krajowym Kontrahencie.

W dalszej części Wnioskodawca przytacza treść art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach, stojąc na stanowisku, że obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw spoczywa na producentach i handlowcach. Przytacza również definicję handlowca zgodną z treścią art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach. Dalej Wnioskodawca przywołuje definicje przywozu oraz nabycia wewnątrzspółnotowego. Z kolei w zakresie definicji nabycia wewnątrzspółnotowego, co kluczowe według Wnioskodawcy, dla

zagadnienia przedstawionego w niniejszym wniosku, ustawa o zapasach obowiązkowych jednoznacznie odwołuje się do przepisów o podatku akcyzowym.

Zdaniem Wnioskodawcy, na gruncie ustawy o zapasach, obowiązki z niej wynikające ciążyą na tym podmiocie, który dokonuje nabycia wewnątrzwspólnotowego, w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Zgodnie z przepisami akcyzowymi (art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym - jt. Dz. U. z 2020 r., poz. 722, ze zm., dalej: „ustawa o podatku akcyzowym”), Wnioskodawca stoi na stanowisku, że nabycie wewnątrzwspólnotowe to przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju. Wnioskodawca zauważa, że chociaż sama definicja nabycia wewnątrzwspólnotowego może nie rozwiewać wszystkich wątpliwości, to w specyficznym przypadku, którego dotyczy niniejsze zapytanie - wątpliwości te rozwiewa art. 48 ust. 9 ustawy o podatku akcyzowym, który w ocenie Wnioskodawcy ustanawia szczególny reżim nabyć wewnątrzwspólnotowych, tj. przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do składu podatkowego tzw. usługowego, tj. w sytuacji w której operator składu podatkowego „wpuszcza” do swojego składu wyroby akcyzowe będące własnością innego podmiotu. Zgodnie z art. 48 ust. 9 ustawy o podatku akcyzowym, podmiot prowadzący skład podatkowy może dokonać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106), na rzecz innego podmiotu, pod warunkiem, że podmiot na rzecz którego nabywane są te wyroby, łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) posiada koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, o której mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, jeżeli koncesja ta jest wymagana;
- 2) jest właścicielem nabywanych wyrobów akcyzowych;
- 3) posiada:
 - a) siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju albo

- b) oddział z siedzibą na terytorium kraju utworzony na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju przez ten oddział;
- 4) przekaze podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczaniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych.

Zdaniem Wnioskodawcy, Krajowy Kontrahent, który będzie od niego nabywał gaz płynny LPG będzie wszystkie te warunki spełniał, w szczególności będzie posiadał koncesję OPZ, będzie podatnikiem VAT, będzie właścicielem przywożonego gazu płynnego LPG na moment jego wprowadzenia do składu podatkowego, przekaze Operatorowi Składu Podatkowego właściwy nr VAT PL.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że kluczowa dla rozstrzygnięcia niniejszego zagadnienia jest konkluzja, iż w sytuacji wprowadzenia paliw do usługowego składu podatkowego (takim właśnie składem jest skład podatkowy w Gdańsku), operator tego składu dokonuje WNT, ale na rzecz innego podmiotu, tj. właściciela paliw wprowadzanych do tego składu. Innymi słowy, kluczowe jest to, że w opisanej sytuacji to nie Operator Składu Podatkowego, a podmiot na rzecz którego ten Operator dokona nabycia wewnątrzspółnotowego (czyli Krajowy Kontrahent) - jest podmiotem obowiązany do dopełnienia obowiązków wynikających z ustawy o zapasach.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości Wnioskodawcy, iż Operator Składu Podatkowego dokonuje nabycia wewnątrzspółnotowego w rozumieniu przepisów akcyzowych na rzecz Kontrahenta Krajowego (a nie na rzecz własną, ani tym bardziej na rzecz Wnioskodawcy). Odmienna konkluzja, zdaniem Wnioskodawcy, oznaczałaby, że cały art. 48 ust. 9 nie ma najmniejszego sensu (jest przepisem „pustym” - bezsensowym, a ustawodawca nie jest racjonalny). Z perspektywy bowiem Operatora Składu Podatkowego, jedynym podmiotem jakiego „widzi” on w ramach realizowanej transakcji jest Krajowy Kontrahent, który ma podpisaną stosowną umowę z Operatorem Składu Podatkowego

i posiada tzw. „wykupione pojemności” magazynowe u tego Operatora. Innymi słowy, to Krajowy Kontrahent (nabywca gazu płynnego LPG od Spółki oraz „klient” Operatora Składu Podatkowego) jest jedynym podmiotem, który podlega weryfikacji przez Operatora Składu Podatkowego pod kątem spełnienia warunków, o których mowa w art. 48 ust. 9 ustawy o podatku akcyzowym. W związku z powyższym, zdaniem Wnioskodawcy, skoro nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu akcyzy jest dokonywane na rzecz Kontrahenta Krajowego, to również ten podmiot posiada status handlowca w rozumieniu przepisów o zapasach obowiązkowych.

Mając na uwadze powyższe, w świetle art. 2 ust. 1 pkt 19 w związku z pkt 14 oraz pkt 9 ustawy o zapasach, zdaniem Wnioskodawcy, z tytułu transakcji realizowanych zgodnie z przedstawionym opisem - status handlowca, a tym samym obowiązek realizacji obowiązków wynikających z ustawy o zapasach (tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz rozliczenia opłaty zapasowej) spoczywa na Krajowym Kontrahencie Spółki, a nie na Spółce ani nie na Operatorze Składu Podatkowego.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznano za nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.). Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;

2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), zwanej dalej ustawą akcyzową, lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym, w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach, jest

przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy akcyzowej nabycie wewnątrzwspólnotowe to przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju.

Artykuł 5 ust. 3k ustawy o zapasach stanowi, że producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG), ustalając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie wielkości produkcji gazu płynnego (LPG) lub jego przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym. Minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$ZO_{LPG} = \left[\frac{P - O}{R} \times 30 \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_{LPG} - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) wyrażoną w jednostkach wagowych,

P - wielkość produkcji i przywozu gazu płynnego (LPG) oraz ilość gazu płynnego (LPG) wprowadzoną na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach wagowych,

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG), z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) w wielkości odpowiadającej iloczynowi 30 dni i średniej dziennej produkcji gazu płynnego (LPG) lub jego przywozu, zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym (art. 5 ust. 3a ustawy o zapasach).

W myśl art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Zgodnie z art. 21b ust. 5 ustawy o zapasach, opłatę zapasową dla gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$O_L = (G_h \text{ lub } G_{pr}) \times Z$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

O_L – opłatę zapasową dla gazu płynnego (LPG);

G_h – wielkość przywozu gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych;

G_{pr} – wielkość produkcji gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych;

Z – stawkę opłaty za tonę gazu płynnego (LPG) określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W ustawie o zapasach obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw konstituuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z definicją legalną, określoną w ustawie o zapasach, przywozem jest import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Nabyciem wewnątrzspółnotowym, w myśl art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach, jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Z przepisów o podatku akcyzowym natomiast wynika, że nabycie wewnątrzspółnotowe to przemieszczenie wyrobów akcyzowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju. Istotne zatem jest to, kto dokonuje nabycia wewnątrzspółnotowego czyli przemieszczenia na terytorium kraju wyrobów akcyzowych.

Z opisanego przez Wnioskodawcę schematu transakcji wynika, że to właśnie Wnioskodawca będzie dokonywał przemieszczenia gazu płynnego LPG ze składu podatkowego w Szwecji do składu podatkowego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, znajdującego się w Gdańsku.

Jak wskazano powyżej, w ustawie o zapasach obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw konstituuje się w oparciu o dokonanie czynności polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Należy w tym miejscu podkreślić, iż w zakresie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej zastosowanie mają przepisy ustawy o zapasach oraz definicje tam zawarte, zaś regulacje i definicje zawarte w innych aktach prawnych – ustawach, mają zastosowanie, jeżeli znajduje się do nich odesłanie w ustawie o zapasach.

Zatem w niniejszej sprawie, w ocenie Prezesa Agencji, definicja nabycia wewnątrzspółnotowego zawarta w ustawie o podatku akcyzowym, stanowiącego przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju, nie może być stosowana rozszerzająco. Oznacza

to, że przy ustaleniu czy doszło do przywozu paliw przez handlowca w rozumieniu ustawy o zapasach, należy zastosować definicję nabycia wewnątrzwspólnotowego w rozumieniu ustawy o podatku akcyzowym tj. ustalić czy doszło do przemieszczenia paliw – wyrobów akcyzowych oraz kto tego przemieszczenia dokonał.

W niniejszej sprawie nie znajdują zastosowania definicje oraz procedury akcyzowe, którymi Wnioskodawca argumentuje swoje stanowisko, określone w przepisach ustawy o podatku akcyzowym. Podkreślić należy, iż ustawa o zapasach jest aktem autonomicznym względem innych ustaw tj. ustawy o podatku akcyzowym i kształtuje obowiązki przedsiębiorców w zakresie tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej.

Tym samym, w ocenie Prezesa Agencji, w przedmiotowej sprawie nabycia wewnątrzwspólnotowego będącego przywozem w rozumieniu ustawy o zapasach, dokonał Wnioskodawca będący handlowcem w rozumieniu ustawy o zapasach i to na nim ciąży obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych oraz uiszczania opłaty zapasowej. Wnioskodawca bowiem sam zaznaczył, że sprzedaż gazu płynnego LPG Krajowemu Kontrahentowi nastąpi na terenie kraju. A to właśnie działanie Wnioskodawcy będzie rodziło zwiększenie po stronie Rzeczypospolitej Polskiej podstawy do wyliczenia wielkości obowiązku utworzenia zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw.

Zatem mając na uwadze przedstawiony we wniosku opis zdarzenia przyszłego Prezes Agencji stwierdza, iż w tak opisanym schemacie transakcji to Wnioskodawca będzie podlegał obowiązkom wskazanym w ustawie o zapasach, w szczególności obowiązkowi tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w związku z dokonywanym nabyciem wewnątrzwspólnotowym gazu płynnego LPG.

W tak opisanym zdarzeniu przyszłym Prezes Agencji uznaje stanowisko Wnioskodawcy, zawarte w przedmiotowym wniosku, za nieprawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Otrzymują:

- 1) Adresat;
- 2) BPI;
- 3) aa